

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútcza 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre 5 ft — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdij: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyiltér minden sor 10 kr.

A községek rendezéséről szóló törvényjavaslat.

VI. A történelmi fejlődés koncepcziái.

Ezen történelmi reflexió annak megismerésére vezet minket, hogy vannak községek, melyek különösen mezőgazdasági célok érdekében létesültek s melyekben a mezőgazdasági szempont és jelleg mindvégig praeponderáns maradt; és vannak városi községek, melyek első sorban az ipar, a kereskedelem, a szellemi kultúra érdekében alakulván, az előbbiektől egészen eltérő irányban fejlődtek és haladtak.

Hogy ennek következtében mások a viszonyok és érdekek falun és mások városban, ezt csak azok nem tudják, a kik folyton falun vagy a fővárosban élnek, vagy a kik ezt tudni nem akarják; s ilyenek is vannak elegenden.

Eperjesen a lakosság számától eltekintve, a választók állanak ügyvédek, tanárokból, állami, megyei, városi s intézeti tisztviselőkből, orvosokból, művelt kereskedőkből, nyugdíjasokból, iparosokból, művelt magánzökből, Steturón és Psztrinán parasztagdák. Eperjesen van két gymnasium, jogakademia, seminarium, theológiai tanfolyam, tanítóképző, több rendbeli népiskola, ipartanoda, törvényszék, ügyvédi kamara, járásbíró, papnövelde, katonai hatóságok, három virágzó pénzügyi, felsőbb leánynevelő intézet, gyermekkert, kisdudov, magyarosító egyesület, Széchenyi-kör, egyéb társadalmi s jótékonyági egyesületek stb. stb. — Psztrinán, ha lelkész nincs, legfeljebb talán egy kántortanító képviseli az intelligenciát. — Eperjes 130.000 forintba kerülő esaternahálózatot épít, vízvezeték és villamos utczavilágítást rendez be, áldoz jótékonyági, nemzetiségi, kulturális célokra, vannak ipari és kereskedelmi érdekei; — Psztrinán a marhalejeltesítési és fairtási érdekek állanak legtelül.

Es mindezen különböző érdekek és viszonyok egy és ugyanazon törvénnyel szabályozottnak, mely förcirozva akarja keresztülvinni az egy akol elvét.

A katonaságnál minden fegyverneműnek külön, a maga hatáskörében önálló felügyelője (inspektora) van; azért az inspektörök igen jól illeszkednek bele a legfőbb egységes igazgatás keretébe.

VII. Történelmi fejlődés és a törvényjavaslat.

A szönyegen forgó javaslat ignorálván a történelmi fejlődést, ignorálja a tényleges viszonyokat s azoknak eltérő voltát is s fogalomzavarba esvén, figyelmen kívül hagyja azt, hogy egyrészt igen sok község a feltételezett értelmiség hiányánál fogva képtelen leend a hozandó törvénynek megfelelni, másrészt pedig a javaslat nem részesíti a haladott városok értelmi színvonalát a méltányos s ama legfőbb cél érdekében és megkívánt figyelemben.

Miért? — Hogy megmaradhasson a jelenlegi megye és biztosítsák a gentry uralma.

„Maradjon a gentry”, ez mai nap a jelszó s ezen intenczió vonul végig veres fonalként legújabbankor alkotott instituczióinkon.

VIII. Város és megye

Maradjon a gentry, mi is azt mondjuk, mert ez képviseli a régi, honalkotó elemet, melyé a diésőségteljes mult s melyre a jövőben is nagy és szép feladatok várnak.

De midőn a magyar állameszme megszilárdítására és kifejlesztésére törekszünk, csak akkor járunk el helyesen, ha fejlesztjük annak összes tényezőit; ha fölvirágoztatjuk a városokat s lendületet adunk ama városi elemnek is, mely ma nem kevésbé magyar a megyei gentrynél és mely ma azonkívül ipari és kereskedelmi érdekek képviselője, egyszersmind legfőbb tényezője a magyarosításnak, a nemzeti kulturának.

Fejldjenek az állami élet összes életképes tényezői összhangzatosan egyaránt, de ne egyik a másik rovására, mert megbomlik az egyensúly.

Az 1876. évi XX. t. cz. a hagyományval, a történelmi fejlődéssel szakítva, a szabad királyi városok legtöbbjét a megyék gyámsága alá helyezte, holott a megyének, mint bizonyos számú vidéki községek összességének érdekei — a városok érdekeitől s kifejelettek szerint, természetesen lényegesen eltérők, sok tekintetben ellenkezők is.

Hogy ez így van, bizonyítja első sorban ismét a történelem, mely a városok s a vidéki nemesség s megyék közt századokon át folyt örökös küzdelmek képét tárja elénk. Az államfők függetlenítették a haladott városokat a megyék befolyásától s igen

gyakran kénytelenek voltak azokat megvédeni emezek s egyes vidékiek túlkapásai ellen, sőt a tárnokmesternek egyenesen kötelességévé tétetett, hogy a törvénykezési tekintetben alája rendelt sz. kir. városok szabadalmainak sértetlen megóvása felett örködjen. (J. T. 17.)

Külföldön is hasonlóan állott a dolog, ott is harezban állottak a városok a feudalizmussal. Sőt pl. Franciaországban annyira ment a dolog, hogy 1189-ben a király helyeselte a nantesi fölkelést, a városi lakosság tulságos elnyomatása majd a rochel-leit, a lakókkal érzetett gyakori bántalmak s ingerkedések miatt.

A városok kiváló fontosságát belátták mindig és mindenütt.

A hatalmas Róma az által igyekezett biztosítani uralmát, hogy mindenütt, a hova fegyvere elhatott, városokat alapított, így a jelenlegi O-Buda helyén már 256. évben K. u. egy Sicambria nevű virágzó város létezett, Sopron pedig a 15-ik római légió székhelye volt. Németországot, Itáliát, a szabadelvű intézményeik behatása alatt gyorsan fejlődött városok tették virágzóvá, Franciaországban legfőbb támaszaivá lettek a megingatott állameszmének és királyi hatalomnak, Angolhonban a főurakkal szövetségbe ellensúlyozták a túltengett központi hatalmat s Magyarországon a tatárdúlás után IV-ik Béla a városok fejlesztésén kezdve regenerálta az országot.

Ujabb törvényhozásunk ezen történelmi tények előtt szemet húnnyva, a vidék és városok közti jelzett természetes és hagyományos ellentétességet jónak látta egyszerűen ignorálni, a helyett, hogy a két elemet a verseny terére utalva, emez ellentétességet arra használta volna fel, hogy a nemes ambiczióknak nyisson tért.

A volt sz. kir. városok fölébe felsőbb fórumként a megyéket helyezte, nem gondolva meg azt, hogy ennek organumai a városoktól eltérő eszmés érdekkörben nevedtek fel, kik ha sok helyen a legjobb akarattal vannak is eltelve s igyekeznek is a városok szükségleteit felismerni, azokkal együtt érezni nem mindig tudnak, mert az ember természetében rejülő dolog az, hogy az egyén fejlődési irányát megtagadni nem képes.

Hát még a hol ama jóakarát hiányzik! Ott a

TÁRCSA.

A szakácsnők tánczestélye.

— Chavette E. rajza. —

(Duflost-né asszony néhány nap óta náthás és nem hagyhatja el a házat, a miért is Duflost ur, hogy nejét szórakoztassa, az újságból olvas neki.)

Duflost (a regény folytatását olvassa):
 Egyszerre rémülten kiáltott föl. Egy titokteljes férfialak jelent meg előtte, a kinek fejét széles karimájú kalap fődte, míg alakja bő köpenybe volt burkolva.

A férfi ezt az öltönydarabot olyan magasan huzta föl arczára, hogy csak a két sűrű szemöldök látszott ki.

— Akarsz-e egy csapással meggazdagodni? — kérdé tompa hangon a márkítól s tömött tárczát nyújtott feléje.

Mint már mondtuk, a büszke világfi mindenre kész volt, ami a grófnő kezét biztosíthatná számára.

— S mit kell tennem? Kérdé reszkető hangon a márkí.

— Vakard meg a hátamat! — válaszolt az idegen, vérszíjósó mosolylyal.

A köpeny lecsuszott a rejtélyes idegen válláról s a rémületében reszkető márkí azt vette észre, hogy egy undok esontváz áll előtte!!! (Folytatása következik.)

Duflost-né: Brr! Ez rettenetes! Ebben az iróban sok tehetség van. — Mi újság különben?

Duflost (olvass): Vonatközással a lapunk tegnapi számában közölt nekrologra, Pluchard Armand ur fölker annak kijelentésére, hogy nem ő halt meg, hanem fia. — Saint-Etienneből sürgöny-

zik nekünk, hogy az ottani gáz-társulat fölemelte árait.

Duflostné: Továbbá, Duflost, ez nem érdekel.

Duflost (olvass): A párisi szakácsok és szakácsnők társas-egylete január 19-én esti nyolcz órakor a Crémorne termében nagy táncmulatságot rendez az egylet segélypénztára javára. E tánczestély, a huszonharmadik az egylet főnállása óta, nagyon fényesnek ígérkezik.

Duflostné (magánkül): Remélem, hogy a rendőrség betiltja ezt a táncmulatságot?!

Duflost: Miért ne engedné meg a rendőrség, hogy ezek a derék emberek tánczoljanak?

Duflostné (gunyosan): Természetes! Megint egyetértesz velük! Hát nem látsz már soha tovább az orrodnál! Mindent elhiszesz, a mit csak jelenlétedben össze-vissza fecsegnek! Bizonyos vagyok benne, hogy még borraivalót adnál annak, a ki hírül hozná neked, hogy a Vöröstengerből nagy talicskát halásztak ki!

Duflost: S miért ne? Nem is volna olyan valószínűtlen, mivel tudvalevőleg sok év előtt egy egyiptomi király hadseregével s összes hadi készletével beléfulladt a Vöröstengerbe. Nem látom tehát be, miért nem lehetne onnan egy talicskát kihalászni? — De még mindig nem mondtad meg, miért tiltaná be a rendőrség a szakácsnők tánczestélyét?

Duflostné (gunyosan): Tehát csakugyan azt hiszed, hogy ez a népség a tánczestélyért jön össze?

Duflost: Hát miért?

Duflostné (dühösen): Hogy a polgárok ellen konspiráljanak. Hogy új hazugságokat és mentésgeket találjanak ki elbolondításunkra! Természetesen! Te mitsem veszesz észre, noha itt van házunkban a legjobb bizonyíték! Hát nem látod,

hogy szakácsnők már két hét óta hallgatag és magába zárkozott.

Duflost: Csakugyan vettem észre, hogy Karolina kedélyállapota megváltozott; de én ezt annak tulajdonítottam, hogy nem adtál neki újévi ajándékot.

Duflostné: Ah! a mindentudó férfiak! . . . Sőt nagyon is fényes újévi ajándékot adtam neki! Mert így szóltam hozzá: „Kedves gyermekem, engedem neked mindannak az edénynek árát, melyet ebben az évben összetörtél . . . Az igaz, hogy többet teszi ki 300 franknál, de épen ebből láthatod, hogy mennyire meg vagyok veled elégedve!” Belátod tehát, hogy nincs oka az elégedetlenségre . . . Nem, kedvesem, más oka van a rossz kedvének. Akarod tudni, mi rejlik ez alatt?

Duflost (kiváncsian): Kétségtől!

Duflostné: Két hét óta törí ez a leány fejét valami új szédelgésen, mely urnóje ellen van irányozva, hogy aztán büntársai előtt ezzel diésekedhessék a tánczestélyen, melyet te könnyenhiőségben társas-összejövetelnek tartasz. Pedig ez nem egyéb, mint egy jól szervezett összeesküvés ellenünk. A szakácsnők tánczestélye! Igazán nagy-szerű! Fogadni mernék rá, hogy gonosz szándéku összejövetel arra a célra, hogy a vaj árát megdrágítsák.

Duflost (kétkedő hangon): Azt hiszed? . . . Nekem ugy tetszik, hogy amit mondasz, némileg túlzás.

Duflostné: Kétkedel? Hát elfelejtetted már, hogy a te derék szakácsnőd néhány hét előtt félig husból, félig egy baka-csúkból főzte a levest? Szerencsére e napon gonosz sejtelem bántott: megkóstoltam a levest s nyomára jöttem a ru családának!

Duflost (csillapító hangon) Csalás? . . . Dehogy! csak szerencsétlen véletlen volt az egész.

törvény által megkivánt szigor a hatalmi fölénynek való érzetében, a felügyeleti és ellenőrzési jog gyakran önkényben nyilvánul.

A kivándorlók sorsa.

E lapok hasábjain már nem egyszer emeltetett szó a Magyarhonból való tömeges kivándorlás ellen; óva intettek új hazát keresni induló honfitársaink, hogy ne hagyják el szülőföldjüket, ne menjenek ki oda Amerikába, melyről csak annyit tudnak, hogy: ott már sok megyébéli van, s hogy azok egy része időnkint pénzt küld haza szüleinek vagy hozzátartozóinak, s hozzá még elég oktan levelében — vezetve az ámtás ördöge által — valóságos Kanaánnak festeni ez országot; nem gondolva meg, hogy ily rózsaszínűnek festett életkép sok hívőre talál, kik csakhamar hajlandók, mind e csábos szavaknak hitelt adva, tömegesen kitödulni, hogy részesüljenek e paradicsomi lét élvezeteinek.

Csak ha már megérkeztek, veszik észre, hogy bizony nem mind arany az, a mi fénylik! S azt hinné az ember, hogy e szerencsétlenek — tanulva saját nyomorult helyzetükből, felvilágosítják otthon maradt rokonaikat a dolgok mikénti állásáról, nehogy azok is kijöjjenek, az övékéhez hasonló állapotba juszanak? Oh korántsem! Ha az ujonjt heteken át éhezett és nélkülözött, s végre sikerül neki valamely bányában vagy hámorban munkát kapnia, elvonja magától a legszükségesebbet is; állati módon él, csak hogy nehéz munkája bérének egy részét összekuporgatva, azt haza küldhesse; azonban e tettében nem azon gondolat vezérli, hogy keserves keresetével családján segítsen, hanem az: hadd tudják meg falujában, hogy ő már pénzt küldött Amerikából s irigyeljék, hogy: lám Jankónak milyen jó dolga van ott Amerikában! Persze levelében aztán ő is elmondja: milyen boldog itt a munkás; itt nincs különbség ember és ember közt, mert itt mindenki ur, így ő is, kit otthon Laboda Jankónak hívtak, itt „Mister Laboda“.

A nélkülözésről, a keserves koplalásról, az állati erőmegtöltést igénylő munkáról — oh arról egy hang sem szól a levélben! minek is? ő is próbálta, próbálja meg más is! Így gondolkoznak honfitársaink!

Ha már a múlt évben volt alapos okunk elnevezni ez észszerűtlen elhagyását megyénknek, az ezidén ott kifejlődött sanyaru munkásviszonyok még jobban sarkalnak bennünket arra, hogy intő szavunkat hallassuk s kérjük hazánkfiaink, ne zárják el füleiket makacsul jó tanácsunk elől, hanem hallgassák meg azt s maradjanak tüzhelyeiknél.

Eddig — ha kijött az a szegény felvidéki munkás — bár alacsony bér mellett, de mégis kapott munkát; ha máshol nem, valamelyik pennsylvaniai szénbányában; coxe égetőnél vagy olombányában, egészsége sőt élete naponkénti veszélynek volt úgy kitéve, s ha reggel munkába ment, éppen úgy bucsuzhatott el családjától, barátjaitól, mint ki utolsó utjára megy, mert nem tudhatta, vajon pár óra, avagy perezt mulva nem heverend-e mint élet-telen tömeg valamely szénréteg vagy sziklatömeg alatt, avagy nem szedül-e bele az olvasztókemence izzó tartalmába? Azonban ha a szerencse kedvezett neki, keserves keresményével fentarthatta magát, esetleg családját is.

Ma azonban már másképen van mindez; a szénbányák és coxeégetők tulajdonosai — hozzá

szokván ama esekély bér fizetéséhez, melyért nekik a magyarországi munkások dolgoztak — most már azt is sokallják, lejjebb akarják nyomni, s emberietlen, kegyetlen fukarságukkal önmaguk készített elő, tervszerűen ama nagymérvű strikeot, mely a pennsylvaniai coxemunkások közt jelenleg uralg. A tulajdonosok ismét más magyarhoni munkásokkal akarták betölteni a strikeolók helyét, azonban nem sikerült, mert az ujonnanjöttök, csakhamar a strikeolókhoz csatlakoztak; ez ugyan nem vigasz, mert azáltal, hogy még 96 társ segít nélkülözni; nem enyhül a strikeolók nyomora egy esepel sem. De nem csak a munka nélkül vannak most Pennsylvaniában lakó tótjaink, hanem hajlék nélkül is, mert a szivtelen tulajdonosok egymásután rakatják ki a strikeolók családjait — házaikból.

Már most mit tegyenek ez elhagyott emberek, kik még az ország nyelvét sem értik? Hová forduljanak orvoslást keresendő? hisz nincs senkijük. Consuljuk kimegy ugyan, megnézi őket — úgy azokat, kik az utszélén dideregnek, valamint azokat is, kik a tömlőczenben sínlődnek — s megígéri nekik hogy „majd“ tesz értük — (csak hogy ez a „majd“ nem kenyér, mely az éhséget esillapítja, sem nem hajlék, mely a dermesztő hideg ellen oltalmat nyújt); el is megy a törvényszékhez s bead egy petitíót, melyben felkéri a bírót, hogy: ne siessenek ez ügy elintézésével! Nos szegény tót meg vagy te áldva ott is!

*

Ilyenek most a viszonyok ott! Van-e kedve valakinek ehhez? Nem boldogabb-e otthon a nép? Az igaz: teher, nagy teher nyomja otthon vállait, hanem nincs annyira kitéve egyesek durva önkényének, mint ott.

A kormány itthon a kivándorlás ellen működik, csak hogy ferde eszközökkel. Mumust állít a határszélekre, ki a kivándorlókat — ha megcsipetheti — visszatolonozozza falujukba, hol aztán azon törhetik fejüket, hogy: ugyan melyik uton is mehetnének ki az országból, anélkül hogy a fogdmegek markába ne kerüljenek; mit csakhamar kiszelve, mentől előbb meg is tesznek, s pár nap mulva, már a hajón nevetik a kijátszott hatóságot.

Azt hisszük ezélfelvezető volna, ha a községi pap, jegyző és bíró urak fölvilágosítanák népeket az ottani állapotokról — természetesen először maguk ismerve meg azt hiteles forrásból —, s jözen eszközre iparkodnának hatni, eléjük tárva a bizonytalan — sőt nyomorteljes s életveszély közt lebegő jövőt, melynek itt elébe néznek.

Igy lassankint meglehetne e káros kivándorlást akadályozni; de míg fenyegetésekkel, erőszakkal akarják azt elérni, nem fog sikerülni soha, mert: mennél tiltottabb valamely dolog, annál kívánatosabb annak elnyerhetése!

S. A.

Különfélék.

Főuri esküvő. Berzeviczy Edmund, cs. kir. kamarás, folyó hó 8-án vezeti oltárhoz Verpeléten sztárai és nagymihályi Sztáray Mártha grófnővel, néhai sztárai és nagymihályi Sztárai Béla gróf és neje nagy-szalatnai Fischer Mária bárónő, most férjezett Foeni Maesonyi Zenone leányát.

Esküvő. Vojtovics József, eperjesegyházmegyei papnövendék f. hó 2-ikán vezette oltárhoz dr. Mihalics Mihály prépost-kanonoknak kedves és

ha meggondolom, hogy egy ilyen intézet főnöke egyszer a következő ajánlólevellel küldött hozzám egy leányt: „Tisztelt asszonyom! Legmelegebben ajánlom önnek ezt a leányt, a ki tizenöt éven át egy és ugyanazon házban volt.“ Utána jártam a dolognak s megtudtam hogy az a ház a fegyenczek háza volt!

Duflost (esillapító hangon): Hiszen . . . ha jól vesszük, csak igazat mondott ez az ember. Csúpan a részletekben volt némileg szófukar. De ez nem vonatkozik Karolinánkra, a ki mindig hü és megbízható volt. Kegyetlenségnek tartanám tőle ezt a szórakozást megtagadni.

Duflostné (száraz hangon): Lehet, de én semmi föltétel alatt sem adom beleegyezésemet, s nincs a világon az a hatalom, mely ezen változtathatna!

Duflost (némi gondolkodás után mintegy félre): Kár, nagyon kár! Ez elrontja számításomat!

Duflostné (élesen): Talán táncolni akartál vele a Crémorne-teremben?

Duflost: Azt épen nem . . . de mivel ékszeresem a Crémorne-terem környékén lakik, élni akartam az alkalommal, hogy Karolina által megkérdeztessem, miért nem küldte el még a karpercezt, melyet olyan régen . . .
(Karolina belépte félbeszakítja Duflost ur magyarázatát.)

Karolina: Meg akartam kérdezni a nagyságos asszonyt, megengedi-e, hogy a szakácsnék tánczestélyére elmenjek?

Duflostné (nagyon nyájasan): Minden bizonynyal, kedves Karolina és csak azt sajnálom, hogy nem kétszer évenként rendeznek ilyen mulatságot, mivel akkor kétszer részesülnék abban az örömben, hogy hü cselédemnek örömet szerezhetek. (Duflost urhoz) Kedves férjem! Adj neki tiz frankot apró kiadásai fedezésére.

szertetreméltó unokáját, Viszlóczky Olga kisaszonnyt. Tartós boldogság kísértje a fiatal pár életét.

A Széchenyi körnek ez idejévi közgyűlése márczius hó 24-én délután 6 órakor fog megtartatni a városi redout épület nagy termében.

A Széchenyi-kör magyarirodalmi szakválasztmányára f. é. márczius 13-án szombaton, házi estélyt rendez, melyen dr. Szlávik Mátyás ur „A férfi- és nőnem lélektani jellemzése“ című dolgozatát fogja felolvasni. Dr. Horváth Ödön ur pedig szavalni fog. Kezdeté esti 6 órakor.

Egybekeres. Vettük a következő örömhírt: Ungarschützi gróf Wengerszky Hugo örömmel jelenti: néhai revisnyei Reviczky István és neje, néhai Dragoni Grubicy Stefánia leányával Ilkával, folyó év márczius 6-án, Budaméren történetű egybekelését. Alsó-Sebes, 1886. márczius havában.

A hanusfalvi körjegyzőség betöltése.

A hanusfalvi kör minden tekintetben derék és megbízható helyettesést kapott, Bereczky Győző, volt gáboltói segéd-körjegyző személyében, ki az előde által nagyon is rendetlen állapotban hagyott kört, ma holnap teljesen rendbe hozza; de a szorgalom és türelem, melyet a tevékeny és ügyes fiatal ember helyettesítése óta a kör régi kerékvágásba való hozatalára kifejtett, valóban elismerésre méltók. A választási határidő még bizonytalan, de a hanusfalvi kör határozott kívánsága és óhaja az ő megválasztása és meg is érdemli, a serény és tevékeny helyettes, hogy fáradságos és keserves munkájának gyümölcsét ő maga, mint sárosmegeyi születésű, nem pedig idegen megyéből való élvezze, mert tisztelet becsület a kivételeknek, de a szomorú tapasztalat mellett, mely előde botránys tetteihez fűződik, a közmondás is mondja: ex uno disce omnes.

Farsangi multság. Mérges lehetne reá venni, hogy a t. olvasó közönség most az egyszer csatlakozni fog, mert jó előre azt hiszik, hogy a referada ismét valami fényes városi bárlól szól. Számítsanak arra, hogy egy fényesen világított és izléssel díszített terembe vezetjük, hol a frakk-, klakk-, lakkba bújtatott gárda sűrű-forog, avagy arra számítanak, hogy arról adunk számot, hogy a lady patronesse rózsaszínű brocat selyemruháját bordeauxi selyem díszíté. Bizony még azt is elforgják ezek a városiak a világgal hitetni, hogy az öreg szakálu Carneval nem is érzi magát jól máshol, csak a városiak által pazaron díszített termekben. Pedig igen csalódnak, mert ő igen jól érzi magát a esendes falusi magányban is a tiszta magyar érzelmű s vendégszerető családi körökben is, mi mellett fényesen bizonyít mult hó 28-án lefolyt házi multság Szt.-Péteren, Kovaliczky Mihály vendégszerető házánál, melyről hogy bővebben megemlékezzünk, a fenti állításunk követeli. Már a korai délutáni órákban gyülekezett a vidék különböző irányából a vendégsereg, kiket a házi ur, asszony, kedves két leánya Emma és Annával — mintha egymással versenyre keltek volna — a legnagyobb előzenyességgel halmoztak el. Alkonyatkor már egész báli terem tünt elő, ott volt: Kovaliczky Mihály megyei ügyész nejjével, Szmoligovics Szilárd nejjével, Ruby Józsefné, Valkovszky Mihályné, Méhely Nándor s neje, Zubriczky Theophánné, özv. Pappné. De nagy hiba volna a multság koronájaként szereplő élő rózsákról: Ruby Milka, Dzubay Paula, Valkovszky Ilka, Papp Erzsé, Papp Róza, Viszlóczky Ludmilláról megfeledkezni, kik feszelen jó kedvvel reggeli 7 óráig mulattak a vendégszerető háznál.

Postai takarékpénztár a vidéken. Hogy megyénk közönsége mily érdeklődéssel viseltetik az ujonnan életbeléptetett postai takarékpénztárak iránt, mutatja azon körülmény, hogy a bártfai postatakarékpénztárnál mult hóban 96 betevő jelentkezett 94 frt 50 krnyi összeggel.

Színházi hírek. Már mult számunkban jeleztük, hogy Aradi Gerő színtársulata jövő hó Virágvasárnapjától 6 hétre városunkba szándekezik átrándulni. Ez alkalomból indítványoztuk, hogy a Széchenyi kör színi szakválasztmányára a városi szintűgyi bizottsággal és a Széchenyi kör befolyásosabb tagjaival karöltve minél nagyobb számú bérleteket igyekezzék Aradi színtársulata részére biztosítani. A Széchenyi kör legutóbbi igazgató választmányi ülésében egész terjedelmében magáévá téve indítványunkat, s elhatározta, hogy ez irányban minden lehető elkövetend. Tekintettel arra, hogy a kör igazgató választmányára társadalmi életünk legfolyásosabb embereiből áll, s tagjai közt ott van Mattyasovszky Tamás főispán, Péchy Zsigmond alispán, Duka Róbert, Szabó Ede, Kubinyi Albert stb. Kétséget nem szenved, hogy a határozat fényes eredményt lesz. Részünkrol ez alkalommal felkérjük városunk és megyénk intelligentiáját, hogy a valóban jeles színtársulatot minél melegebben karolja fel, mert ha ezen országos hírű társulat is fiaskót vallana itten, nem hisszük, hogy jövőre valamirevaló színtársulat ide jönni merne.

A Széchenyi kör igazgató választmányának ülését Mattyasovszky Tamás elnöktele alatt f. hó 4-én tartotta meg. Határozatai a következők. A pénztárnok által bemutatott költségelőirányzati tételek 1808 frt 10 kr bevétel és ugyanannyi kiadással elfogadtattak. A közös hadsereg tisztikarának tagsági évi átalánya 60 frtban állapították meg, mely összeget különben is képviselőjük ajánlott fel. Védnök Szentandrassy Lajos ur az általa folajánlott 150 frtolt a pénztárba befizette s így a zongora már tavasszal lesz megsze-

Karolina megmagyarázta a dolgot. Unokaöcsese, a ki káplár a gyalogságnál, látogatóban volt nála és segíteni akart neki a leves lefőlésénél. Mikor kissé közel talált Karolinához hajolni, a csákó leeszott fejeéről és . . .

Duflostné (élesen): Kérem, kérem, hiszen te elhíheted a mentéséget, ha úgy tetszik, de én amellett maradok, amit mondtam. . . Ez a híres tánczestély, amely az újság jelentése szerint oly fényesnek ígérkezik, tehát már huszonharmadik! (Diadalmaskodó hangon) Furesa, éppen ma reggel jöttem arra a fölfedezésre, hogy körülbelül húsz vagy huszonkét év óta a konyhai cikkek ára megkétszerezedett! . . . Most már megmagyarázhatom magamnak e furesa drágulást; a szakácsnők első tánczestélye után kezdődött!

Duflost: Légy nyugodt gyermekem. Én nem hiszem, hogy ezek az emberek nem konspirálnak, hanem mulatnak és tánczolnak.

Duflostné (dühösen): Ha én volnék a rendőrség, másként tánczoltatnám meg ezeket a szakácsnőket!

Duflost: Például?

Duflostné: Körülvenném a táncztermet embereimmel s egy csapással elfogatnám valamennyi szakácsnőt. . . Ez volna a fogás!

Duflost (hangos nevetésbe tör ki): . . . Ilyen formán, ha Karolina most engedelmet kérne tőled, hogy bábra mehessen, megtagadnád tőle az engedélyt?

Duflostné (erélyesen): Meg.

Duflost: Gondold csak meg: Karolina derék, hü és megbízható cseléd. Vannak ugyan hibái. . . Távol legyen tőlem ezt tagadásba venni; de még mindig legjobb azok közül, a kiket a cselédhelyező intézet küldött hozzánk.

Duflostné (magánkivül): Csak a cseléd-elhelyező intézetekkel hagyj békében! Elhül az epe,

rezhető. Dessewffy Lajos pénztárnoknak kiváló buzgóságért a bizottság jegyzőkönyvi köszönetet fejez ki. Nagy megilletődéssel vette a választmány a kör nemeslelkű védnökének Szentandrassy Lajosnak átiratát, melyről védnöki tisztségéről betegsége miatt leköszön. A választmány egyhangulag abbéli reményének adta kifejezését, hogy a derék férfinnak gyöngéledő állapota csak muló baj, erősen hiszi s reméli, hogy a védnökséget a kör felvirágzása s további fennállása érdekében jövőre is az eddigi hasonló maecenási nemeskeblűséggel viselendő. Az ülés folyamában több rendbeli indítványok tettek. Nevezetesen: Mattyasovszky Tamás abbéli indítványa, hogy a kör tulajdonát képező ama könyvek, melyeket a könyvtár kettős példányban bír, a hasonírnyú és szellemű bártfai közművelődési egyesületnek ajándékoztassanak; a legközelebbi közgyűlés elé terjesztetni határozott. — s Hedry Bertalan választmányi tagnak indítványa, hogy a Széchenyi kör kebelében egy állandó műkedvelői színtársulat alakíttassék: hasonlólag elfogadtatt.

Katonai laktanya. Lőcsén f. évi február hó 16-án kötötte meg a város közönsége Müller Antal löcsesi lakos és építészszel a szerződést egy a városban építendő laktanya építése iránt. A laktanya 243.815 f. 39 kr. fog kerülni, a laktanyát a vállalkozónak 1887. december 1-ő napján kell átadni a városnak. Boldog löcsesiek, kik önére-jükökből képesek ily nagy laktanyát felépíteni, míg nálunk már a megvényék kellett ez ügyet kezébe vennie, hogy legalább egy zászlóalj részére lehessen Eperjesen laktanyát építeni.

Püspöki alapítvány. Nagyméltóságú Schuster Constantin kassai püspök úr jótékonyágának újra egy igen fényes bizonyítékát adta azzal, hogy az egyházmegyei szegény tanulók segélyezésére 300 ftnyi alapítványt tett.

Ideje volt. Olvasóink vissza fognak emlékezni, hogy megyénk közönsége belátva az egészségügyi fontos voltát, bár anyagilag ninesen azon helyzetben, hogy a megye lélekszámának megfelelő számú körorvosi állomást rendszeritven, még a múlt évi szeptemberhavi közgyűlésben elhatározta, hogy az eddigi 6 járási orvos mellett ugyanoly fizetéssel és átalánnyal még 6 körorvosi állomás szerveztessék. Hogy mennyire szükséges a körorvosok intézménye, bizonyítja a következő levél, melyet tapolyvidéki levelezőnk küldött be s mely szövegint következőleg szól: „Talán nem lesz érdektelen és egészen fölösleges, kissé föleleveníteni azon kérdést, vajon mikor jó meg azon idő megyénkben, hogy a törvény intézkedéseinek elég tétessék, az emberi egészségügy rendezése fogantatva vétessék, a körorvosi intézmény életbeléptetése által? Nézzünk széjjel az országban, nagyon könnyen összehasonlíthatjuk azon megyéket, melyekben a körorvosi intézmény még életbeléptetve nines. S sajnos, megyénk épen ezek között foglal helyett. Az állat-egészségügy rendezve van. Arra gondja van a megyei állatorvosnak s azt ellenőrzi s felügyel arra az állami állatorvos. De az emberi egészségügy minden kritikán alóli. Igaz, van minden járásban körorvos. De ugy látszik, ennek kötelessége csak is a járás székhelyén lakni s a többi aztán nem az ő dolga. (Nulla regula sine exceptione.) Igen, ha hivatalból kiküldetik, avagy magánpatienek által kivittetik, akkor megy. De körutat nem tesz, mert ez nem kötelessége s nem is tehet, mert útiátalánya nines, a fizetése erre ki nem terjed. S ha kivittetik, napidíja oly magas osztályzat szerint van megállapítva, miként a szegény embernek elmúlik a kedve, orvosi segítség mellett elhalni s inkább anélkül hal el. De vegyünk egy konkrét esetet: Mint egy ottani lakos mondá nekem, van Kapronczán Szentandrassy Lajos földbirtokosnak egy hosszú épülete, melyben 8 család lakik. Ezen épület egy moesáros helyen épült, mert mint mondják, esermelyszerűleg fut a víz jelenleg is az alól az előtte elfolyó patakba. Ezen épület egy szobájában megbetegedett egy fiatal ember állítólag typhusban, de kiépült; pár napra reá megbetegedett az anyja s elhalt; ezután megbetegedett az elhalt-nak férje, ehhez a nevezett földbirtokos tisztje elhozatta az orvost Giráltról, azonban nem segíthett rajta, elhalt. Rövid pár hét múlva most ismét megbetegedett egy más béres a szomszédszobában s pár napi betegség után ő is elhalt. Ha egy földbirtokosnak istállójában rövid pár hét alatt anyyi betegedés és haláletet történik a marhák között, az állatorvosi intézmény rendszerítése következtében a hatóság annak istállóját elzárja a külvilágtól, marhái más községi marhakkal nem érintkezhetnek. De hogy egy épületben pár hét alatt 4 typhózus betegedési eset adta elő magát, melyek közül 3 halálos kimenetelű volt, erre senki gondot nem fordít. De hát a megyei hatóság nem is tehet róla, mert neki az eset bejelentve nem lesz. Kötelessége lenne talán az előjárásnak, de hisz az előjáró nem tudja, miben halt el, halottkém neki nem jelenti, mert ilyen a községben nines. A pap?! Ez azt mondja, hogy ő nem beamter. Ha körorvos lenne s kötelességéhez képest körútját megtenné, tudomására jönne az ilyen szomorú eset s akkor azt hiszem, hogy történe is valami intézkedés. Hiszen talán ha kislul, hogy a ház oka az ily rapid lefolyású s szomorú végű betegségeknek, ezen ház kiürítéséről is kellene gondoskodni. Ezen szomorú állapotok folytán bátran fölsóhajthatunk: körorvosi intézmény jöjjön el a te országod! —

mert azt hiszem, előbb való dolog az ember egészségi állapotának biztosítása, mint vagyonosságának istápolása!

Az eperjesi dalegylet Az eperjesi dalegylet f. évi február hó 28-án tartotta meg évi közgyűlését a városháza nagy termében. A gyűlést Hörk József egyleti elnök magvas és mélyen átgondolt szavaival nyitotta meg. Ezután az egylet 1881-ik évi jelentését olvasta fel Steinhauser Ferenc egyleti jegyző, minek megtörténte után Lillia Zsigmond egyleti pénztárnok terjeszt a közgyűlés elé évi számadását, melynek felülvizsgálatára Gallitsik László, Kuhn Károly és Varga Frigyes lettek kiküldve. Jelenik-Almássy István és Huber Károly tiszteleti tagok helyébe dr. Schmidt Gyula országgyűlési képviselő és Münster Tivadar Kassa város polgármestere és az ottani dalegylet elnöke lettek megválasztva. Erre következett az egylet tisztviselőinek megválasztása. Hörk József közfelkiáltás utján újra megválasztatot elnöknek. Az alelnöki tisztség betöltésére, a mennyiben Lasztkóczy László alelnök egészségi állapota nem engedi, hogy tényleg részt vehessen az egylet kormányzásában, de tekintve az egylet iránt tanusított lankadatlan buzgalmit, tiszteletbeli alelnöknek választatik meg, alelnöknek pedig Sztankay László. A pénztárnoki tisztségre Lillia Zsigmond, jegyzőnek Steinhauser Ferenc. A választmányba lettek megválasztva: Kazinecy Manó, Ridaresik Gábor, Gallitsik Vilmos, Hannel Károly Materny Imre, Baringer Károly, Grieger József, Geyer Miklós és Zboray N., tiszteleti választmányi taggá Kovácsy János.

Hangverseny. Rossi Marcello hegedűművész Weber Emil zongora-művész társaságában márczius hó 11-én a „Fekete-sas” dísztermében hangversenyt rendez, mely ritka élvezetre előre is figyelmeztetjük a műértő közönséget. Rossi Marcello a jelenkori legünnepelebb hegedűművészek egyike, ki mint ilyen a schwerini nagyhercegek kamarai hegedű-művésze. Rossi olasz származású, 1862-ben született, atyja Bécsben ügyvéd volt. Tanulmányait a lipseai zeneakadémiában kezdte, Drezdában folytatta és Párisban végezte, hol több hangversenyben redkivüli sikert aratott. Rossi az európai kritika, valamint a közönség figyelmét a legnagyobb mértékben magára vonta és miután Oroszország, Német- és Franciaország legnagyobb városaiban babérokat aratott és fényes nevet szerzett magának, a schwerini nagyherceg egy udvari hangversenyre meghívta a művészt és a kamarai művész ezimmet tüntette ki. Rossi Marcellonek fényes tulajdonai: nemes erőteljes hang, rendkivüli technika, szenvedély nemes előadással párosulva, melylyel a közönséget elragadja. Rossi Marcello az orosz Endre keresztrendjelét a szalaggal, a száz nagy arany érmet a koronával és az anhalti tudomány és művészet érdemrendjével lett kitüntetve. Rossi Nilsson és Artot énekesnőkkel tett körutakat roppant sikerrel és mint zeneszerző is szalondarabokkal, dalok és szép karokkal tüntette ki magát. Weber Emil bécsi zongora-virtuoz és tanár már gyermekkorában nagy tehetséget mutatott, érdekes tudni, hogy őt Zsófia főhercegnő királyunk ő fel-ségének anyja képeztette ki, Weber ur rendkivüli tehetsége dacára igen szerény. O Európa legnagyobb városaiban hangversenyezett sikerrel. Most az érdekes művészek Magyarországot kívánják megismerni és hazánkban nagy körutat fognak tenni, melyet hihetőleg mindenütt s különösen Eperjesen — hiszszük, fényes siker fog koronázni. — A műsor következő: I. Andante con Variazion e Finale. Kreutzer Szonatójából Beethoven, előadják Rossi Marcello és Weeber Emil. — II. a) Novelette, Schumann, b) Rossignol, Liszt, c) Valse Caprice Es-dur Rubinstein, előadja Weeber Emil. — III. Paganini nagy hangversenye, előadja Rossi Marcello. — IV. a) Esti dal, Schumann, b) Bagatella, Rossi, c) Tarantelle, Lauterbach, előadja Rossi Marcello. — V. 2. sz. rhapsodia, Liszt, előadja Weeber Emil. — VI. a) Románcz, Svendsen, b) Magyar táncz, Hofmann, Rossi Marcello. — Körszék az első sorban 1 f. 50 kr., a többi sorban 1 f. Tekintve a rendkivüli sikert, melyet Kassán a művészek kiérdemeltek, megvagyunk róla győződve, hogy városunk intelligenciájára ezen érdekes hangversenyben nagy számmal lesz jelen. Jegyek Schönfeld, Thrór Gyula és Wildner uraknál kaphatók.

Megyénk háziipara a legközelebbi időben már oly szép lendületet vett, hogy az országos iparegyesület gyűlésén is kivívta a jó hírnevét, miként az Rejtő Sándor jelentéséből a legjobban kitetszik, mely jelentésnek a bártfai gyermekjátékgyára vonatkozó részét a következőkben adjuk: Mangsch Nándor gyermek-játékgyáros Bártfán. A gyermekjáték nélkülözhetlen voltát bizonyítani fölösleges. Eddig a csinosabb játékszereket külföldről kellett hoznunk, most azonban ennek szükségessége már nem áll fenn, mert Mangsch Nándor ezek gyártását szép sikerrel meghonosította. Mangsch nemcsak tetszős, de alakilag is helyes játékszereket készít, s e mellett évenként újabb s újabb tárgyakat teremt. Czikkei már eddig is oly keresettek, hogy mint egy 60 munkást foglalkoztat és most segédgépeit gözgéppel fogja hajtani. Ha a többi, nevezetesen a héthársi, zboroi, soovári, kis-szebeni háziipar telepek oly eredményt fognak felmutatni ami majdnem bizonyos, akkor megyénk alispánjának, ki a háziipar mozgalmát minálunk megindító, csakugyan öröme lehet, hogy a házi-

ipar meghonosítása minálunk termékeny talajra talált s számos munkáskéznek keresetet és nem megvetendő jövedelmi forrást nyitott.

Kinevezések. A krompachi postamesteri állásra Gabos Arpad Rezső nevezetett ki. — A vallás- és közokt. miniszter Kompanyik Coelestin főreáliskolai helyettes tanárt a löcsesi állami főreáliskolánál rendes tanárrá nevezte ki.

Vak művész. Brazday József 22 éves eperjesi illetőségű vak, ki az országos vakok intézetében nyerte kiképeztetését s ott tanulta meg a kosárfonást és fuvolakezelést, jelenleg Kassán tartozkodik, hol a vendéglőkben mutatja be ügyességét.

Megtalált hulla. Horváthné, ki még a múlt hó 27-én az alsó malomhoz vezető vízarokba, hova esteli 6 óraker vízert ment meríteni, be esett — alig 30 lépésnyire a zugótól — és ez időtől a leg-erélyesebb kutatás dacára sem tudtak nyomára jönni az eltűnt hullának, míg végre f. hó 4-én a víz dobta ki a zugó alól, hol 5 napig hevert s majdnem teljes felbomlásának indult.

Ösi szokás. Gyakran nem is gondolja meg az ember, hogy az aprólékos ősi szokásokon mennyire fennakadnak a modern világ emberei, pedig ez factum! F. hó 3-án éjjeli 11 óraker érkezett városunkba egy vidéki nagy városi uri egyén, midőn a nagy templom elé ért, az óra üt s rövid idő múlva, megszólal az élő éjjeli óra mutató az ő dictiójával, mire idegentünk egészen tremába jött, mert nem volt biztos benne, hogy ugyan nem valami nagy faluba érkezett-e amúgy tévedésből, mert az ő vidékén csak a falusi helyeken divik még az éjjeli óráknak kürttel, avagy mint Eperjesen, enekléssel jelzése. Sőt annál inkább erősbödött az eltévedés iránti gyanúja, mert az élő óra tőlt verte a tízenegy órát.

Elfelelte a nevét Török faluban múlt hó 17-én a esendörök egy gyanus személyt vettek észre, kibén biztosra vettek, hogy szegénylegény-nyel lesz dolguk és gyanújuk beigazolása végett le is tartóztatták, ki erre a nem várt meglepetésre annyira kétségbeesett, hogy neve kérdézeskor, majd Szabó József, majd Szabó János majd végre Soltész Jánosnak vallotta magát. A letartóztatott személyleírása folytán azonban a esendörök, a kassai törvényszék által még 1883. évben gyujtogatás miatt körözött egyénre ismert, minek biztosabb megállapítása végett az eperjesi kir. járásbíróshoz expedáltatt.

Tűz eset. Schönviz községben múlt hó 16-án Hanczel János háza a megejtett vizsgálat tanúsága szerint gondatlanságból kigyuladt.

Húzd rá cigány. Néhány berzeviezei paraszt suhancz a falu koresmájában átszellemülve a zsidó nektártól, múlt hó 15-én este az oda vetődött cigányt megcsipték és bubánatukat a száraz fa hurjának zengésével akarták előlni. A cigány azonban kívánságuknak most az egyszer nem tehetett eleget, mert már ekkor a szomszéd faluba, Balázsvágásra volt elszegődve és el is indult. A suhanczok ketteje Andora János és Hrivnyák András utána iramodott, minek Csmily Jankó cigány még elég korán nesztét vette és alig maradt ideje, hogy a közelgő fergeteg elől az út mentében elhelyezve volt szalmakazal mellé magát elrejtse. De hasztalan, mert üldözői nyomára jöttek és ember-telenül kezdték fojtogatni a szegény cigányt és még akkor sem adtak pardont neki, midőn megígérte, hogy reggelig is fog muzsikálni, csak az életének kegyelmezenek, de ezek annyira meg voltak bősülve, hogy teljesen megfojtották volna, ha két nő szeméy nem érkezik a nagy sírás- és jajgatásra a helyszínére. Ekkor a suhanczok megugrottak, de másnap már a dutyiban elmélkedtek a kalandokról és most más hegedűvel fogják mulattatni ő kelméket, mitől bánatjuk csak fokozódni fog.

Szívtelen anya. Hermány községben m. hó 18-án Vojtek Mártonné, kinek férje már két év óta gyűjtögeti a dollárokat Amerikában, hogy az itt hagyott feleségének egy kis meglepetést szerezzen, ha majd hazajön, a hajnali órákban egy törvénytelen gyermeket szült, melyet legottan egy árpával telt hambárba rejtett el, hol a gyermek rövid idő múlva megszűnt élni. A szívtelen anya tagadja tettének elkövetését, de a bizonyítékok ellene vallanak s így ő fogja férjét épen nem várt módon meglepni.

Ellenszegülő. Faluhelyen még manapság is divatozik, hogy bizonyos hivatalos functiók teljesítése minden egyes lakosra kötelező, miként a közmondás is tartja „sorba megy mint a falusi bíróság”. Ily hivatalos functió bizonyos leveleknek a továbbítása, vagy fogatok előállítás. A hivatalos levelek továbbításánál a sor Homolya János szt.-imrei lakosra került, ő azonban dacára, hogy az ügy fölötta sürgös volt, a legnagyobb méltatlanság közepette simplieiter vissza dobta a körjegyzőnek, ki a mindenkire, akár közvetve akár közvetlenül kötelező funkcionak ellenszegülő atyáft az illetékes szolgabírói hivatalnak feljelentette, a hol aztán elég érzékeny hatással tudtára adták, hogy még falun is rendnek muszáj lenni, habár ott ninesnek is „Mihaszna Andrások.”

Jó biztatás. Egy fiatal özvegynek megvolt az a szerencsése vagy szerencsétlensége, hogy már a harmadik férjét is eltemette. A gyászév letelt s az utolsó megboldogult is félig-meddig feledve volt, legalább oly mértékben, hogy nyájasan meghallgathatta H. ur bókolásait, a ki már leánykorában

HIRDETÉSEK.

s udvarolgotott neki. Egy alkalommal együtt sétáltak s véletlenül a temetőbe kerülve, az özvegy megmutatta neki három elhunyt férje sírhalmát, melyek egymás mellett voltak. — Látod Gyuri — mondá a fiatal asszonyka bánatos mosollyal. — te is ide kerülhetnél volna, ha 13 év előtt több bátorságod van!

A metzzenéfi kisedevő részére a vallás és közoktatásügyi miniszterium évi 220 frt segélyt engedélyezett.

A magyar lovar-egylet most rendezti a harmadik nagy Kinesem-sorsjátékot 4788 nyere-ménnyel készpénzben. — A főnyeremény 50000 frt, továbbá vannak 10000 frt, 5000 frt stb. forintos nyeremények. — Miután ezen kedvelt sorsjátéknál a nyeremenykilátások igen kedvezők és a húzás már a jövő hónapban történik, a Kinesem-sorsjegyek már ma is nagy keresletnek örvendenek.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Mész
a legjobb minőségű
eladó Lemesen.
Tudakozódhatni:
Füzy Árpádnál ugyanott.

Champagner
Gustav Schmidt in Pressburg
empfiehlt seine, aus den besten Weinsorten Ungarns, genau nach französischer Methode erzeugten Champagner:
Grand vin de Champagne . . . fl. 1.50
Jockey Club „ 2.—
Magyar pezsgő „ 2.—
Carte noire „ 2.60
alleinige Niederlage für Eperies bei Herrn
Carl Linkesch. —4

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt. **6 frt.**

Pétiék szalmaszákok és sodronybetétek helyett

tiszta, tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendéseknél megfelelő arányú engedély.
A megrendéseknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

12-4 Főraktár: **Bécs, I. Neuer Mrkt 7.**

Egy tapasztalatdus
gazdatiszt,
ki a **gazdaszat** minden ágában teljesen jártas és **kitűnő bizonyítványokkal** van ellátva, hason állásban önálló tiszt-tartói állomást keres. Az illető jelenleg **Tek. Berzeviczy Pál** urnál Berzeviczén Sárosmegyében van alkalmazásban. Megkeresések **L. E.** czim alatt Berzeviczére küldendők.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHTE
LE HOUBLON
französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS.
Vor Nachahmung wird gewarnt!

Die es Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens
empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, sei-
ner absoluten Reinheit und weil denselben keinerlei der Ge-
sundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind.

183. 30-14

500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
CAWLEY & HENRY
SEULS FABRICANTS.
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS.

5-3 **AZ**
EQUITABLE
életbiztosító-társaság New-Yorkban
alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1881. decz 31-én 788,995,384 o. é. frt
a társaság vagyona „ „ 148,312,010 o. é. frt
nyeremeny tartalék „ „ 26,733,223 o. é. frt
az 1884-ben kötött új biztosítások
összege „ „ 216,436,495 o. é. frt
az egész nyere-mény a biztosítottak közt osztatik szét.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, VI., Andrassy-ut 12.

Karácsonmezei részjószágom,
mely a kellő lak- és gazdasági épületekkel ellátott 4,418 □ ölnyi földterületről, és még külön 1,771 □ ölnyi beltelekekből s azokon található 4 zsellérházból, 136,507 □ ölnyi tagosított szántóföldekből és rétekből, 3,434 □ ölnyi legelőből és 73,329 □ ölnyi erdőből áll, **f. évi márczius 15-kétől kezdve haszonbérbe kiadó s esetleg eladó is.** A feltételek nálam tudhatók meg.
Kelt Eperjesen, 1886-ik évi február 19-én.
Schulek Gusztáv,
helybeli ügyvéd s jogtanár.

Húzás már jövő Hónapban

Kincsem 1 ft **11 sorsjegy** csak **10 ft**

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vácz-utca 6. sz.

Die billigste Betriebskraft.
Zeichnung und Beschreibung über das von mir neu erfundene selbstthätige
KRAFT-RAD
versendet als Anleitung zum Selbstfabriziren gegen Einsendung von 2 fl. franko, Nachnahme unfranco.
H. Braun. jun.
in Oehringen. (Württemberg.)

Vételre kerestetik
két nemességi birtok
az egyik 150.000 frt, a másik 800.000 frt értékében, vagy azon felül készpénzfizetés mellett.
Föltételek: prima szántóföld, kedvező vidék, szép kastély, jó gazdasági épületek megkívántatnak. Ajánlatok csak a tulajdonosoktól kéretnek és alulirt czim alá intézendők:
Horváth és Patz Richárd
nyug. m. kir. főerdészek Bécs,
Margarethenstrasse 12.